

Arrest

nr. 177 531 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 27 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Jadaula te Haryana. Op 1 juli 2005 diende u in België een eerste asielaanvraag in onder de naam R. R. U verklaarde dat u vreesde voor uw leven omwille van een politieke vete in uw dorp. Op 22.08.2005 werd door het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen omdat het geen enkel geloof kon hechten aan uw relaas. U maakte hiertegen een beroep aanhangig bij de Raad van State, dat werd verworpen op 13.1.2009.

In 2009 diende u een aanvraag in voor een regularisatie in het kader van artikel 9bis Vr.W., die niet ontvankelijk werd verklaard. Daarbij gaf u aan dat uw naam eigenlijk P. R. was en legde u een paspoort neer met deze identiteit.

In 2012 vertrok u naar Polen om er te werken, maar op 28.7.2015 werd u naar België gerepatrieerd.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich hier op 29.7.2015 voor de tweede keer vluchteling. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u dat uw beweerde politieke problemen die u de eerste keer aanhaalde inderdaad niet bestonden. U geeft wel te kennen dat u toch voor uw leven vreest omwille van een affaire die u had met de dochter van uw welgestelde werkgever. U werd op heterdaad betrappt terwijl u betrekkingen met haar had in het huis van uw baas, maar u kon ontsnappen met behulp van uw familie. De Punchayat (dorpsraad) oordeelde de dag erna dat u de dood verdient bij uw terugkeer. U reisde naar Delhi en Calcutta, waar u telkens ongeveer een maand verbleef. Vervolgens hielp een smokkelaar u aan visa voor Japan en Zwitserland waar u telkens enkele maanden verbleef. U moest al deze plaatsen verlaten en vroeg tenslotte asiel in België. Hier adviseerden enkele Indiërs u om uw paspoort niet aan het CGVS te laten zien en om een verzonnen politiek relaas te gebruiken voor uw eerste asielaanvraag. U legde ook valse verklaringen af over uw familieleden.

Naast uw vrees voor de terdoodveroordeling van de lokale dorpsraad geeft u ditmaal aan dat u een aantal ernstige medische problemen heeft die verzorgd moeten worden.

In het kader van deze tweede asielaanvraag legt u twee vervallen Indisch paspoorten neer (origineel), en een nog geldig Indisch paspoort, afgeleverd door de Indische ambassade in België.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Vooreerst blijkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag uw echte identiteit heeft verhuld. U beschikte over een paspoort maar heeft nagelaten om dit neer te leggen. Dat u slecht advies kreeg van landgenoten in België is hiervoor geen verschoning, het CGVS kan immers verwachten dat u de procedure ter goeder trouw volgt. Maar blijkbaar hebt u ten aanzien van de Belgische autoriteiten niet altijd te kennen gegeven wie u precies bent. Deze vaststelling tast op ernstige wijze reeds uw algemene geloofwaardigheid aan. Dat u nu uw werkelijke identiteit bekendmaakt kan dit maar gedeeltelijk rechtzetten, temeer u verder geen enkel ander document neerlegt die met name uw gezinssituatie, uw werk en uw leven in India illustreren. Hoe het ook zij, dat u uitsluitend paspoorten kan neerleggen wijst op een flagrant gebrek aan goede wil om uw leven en situatie in India te verhelderen ten aanzien van het CGVS.

Verder stelt het CGVS vast dat u pas heel laat in de tijd de 'werkelijke' motieven voor uw asielaanvraag kenbaar maakt, namelijk 10 jaar na de eerste aanvraag. U hebt sinds 2005 verschillende verblijfsprocedures opgestart in België. Bovendien was u sinds 2009 zonder wettig verblijf in België. Aldus was u bekend met deze procedures en ook met de asielprocedure. Als u werkelijk om enige ernstige vrees India had verlaten in 2004 kan redelijkerwijze verwacht worden dat u veel eerder opnieuw asiel zou hebben aangevraagd in België. Dat u pas, jaren later, asiel aanvraagt op het ogenblik dat u wordt gerepatrieerd uit Polen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en de actualiteit van uw beweerde vrees.

Daarnaast blijkt dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in Zwitserland hoewel u hiertoe wel de kans had. U verbleef er immers legaal en dit gedurende enkele maanden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient, ongeacht een contract met een smokkelaar. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook elders de mogelijkheid had is

een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

Bovendien komen uw verklaringen betreffende uw vluchtmotief weinig overtuigend over.

Zo werd u bevraagd naar uw beweerde relatie die tot uw vertrek zou hebben geleid, maar kon u hier geen doorleefd en uitgebreid antwoord op geven. Uw antwoorden waren kort, vaag en u herhaalde telkens dezelfde algemeenheden. U verklaarde bij elke kans seks te hebben gehad met het meisje. U zou een relatie van 2 of 3 jaar hebben gehad. Het zou telkens bij haar thuis gebeurd zijn, waar zij woonde met haar vader, haar broers en 3 ooms. Wanneer u gevraagd werd over het meisje te vertellen, kwam u niet verder dan dat zij 'heel mooi' was (zie gehoorverslag CGVS). U weet niets over haar interesses te vertellen, u weet niet eens haar volledige naam. Zij zou erg van seks hebben gehouden. U zou geen toekomstplannen hebben gehad. Nochtans als u inderdaad haar familie door en door kende omdat u werkte voor haar vader, had u heel wat meer kunnen vertellen over haar bezigheden, persoonlijkheid en interesses. U gewezen op uw verantwoordelijkheid om het CGVS in te lichten van wat er gebeurd zou zijn in India, verklaarde u opnieuw erg kort. U werd betrap en geslagen, voor een jury gebracht en mocht beschikken. De lokale jury zou zich de dag erna opnieuw beraden maar intussen was u al gevlucht. U gevraagd hoe u het zolang geheim hield, en op welke specifieke manier u zomaar in het huis van uw werkgever in haar kamer kon verdwijnen, wist u nauwelijks iets te zeggen over genomen veiligheidsmaatregelen. U beweert dat u het werkschema van de familieleden goed kende en dat zij u vertrouwden. Nochtans werd u toch betrap terwijl zij vroeger als voorzien terugkwamen van de tempel. Dit alles komt erg ongeloofwaardig en stereotiep over. Deze antwoorden kunnen helemaal niet overtuigen en ondermijnen de geloofwaardigheid er van op zeer ernstige wijze. Hoe dan ook, dat u zulke relatie tot 3 jaar vol hield ondanks de door u gekende risico's komt op zich ook al weinig geloofwaardig over. In elk geval kan redelijkerwijze verwacht worden dat iemand die zijn land van oorsprong om die reden zou hebben verlaten, de hele situatie tot in de puntjes kan toelichten.

Daarnaast wijst het CGVS er op dat u eerst nog enkele maanden elders in India heeft gewoond, en dit blijkbaar zonder enige problemen te hebben ondervonden. U verklaart dat u vreest dat iemand u zou kunnen ontmoeten en verklikken in het dorp. Gezien de lokaliteit van uw aangehaalde vrees, samengenomen met de enorme grootte van steden als Delhi en zeker de afstand naar Calcutta, is dit een volkomen onaannemelijke hypothese die u geenszins kan onderbouwen. U heeft ook niet geprobeerd om de hulp in te schakelen van advocaten of ordehandhavers, tegen de beweerde bedreigingen van de familie van het meisje. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid, evenzeer als de vaststelling dat u, ondanks de bedreiging te zullen worden gedood, nog uw paspoort en een visum kon regelen om legaal het land te verlaten. Ten slotte kan u ook op geen enkele manier, noch met enig document, noch met enig ander begin van bewijs, uw beweerde problemen staven. Daarbij kan het CGVS er aanvullend op wijzen dat uw hele familie steeds in het dorp is blijven wonen, blijkbaar zonder enige repercussie te hebben ondervonden van uw beweerde ontrouw en de schande die ermee gepaard ging voor beide families.

Tenslotte merkt het CGVS op dat de door u aangehaalde medische problematiek vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. Uw ziekte op zich kan niet onder het Vluchtelingenverdrag ressorteren als er geen verband is één van de vijf hierboven vermelde criteria.

De documenten die u neerleg kunnen aanvaard worden. Ze wijzen immers op uw identiteit en nationaliteit.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De vluchtelingenstatus werd geweigerd om de volgende redenen:

- (i) Verzoeker heeft bij zijn eerste asielaanvraag zijn echte identiteit verhuld. Hij beschikte over

een paspoort maar liet na om dit neer te leggen. Dat hij slecht advies kreeg van landgenoten in België is geen rechtvaardiging, verzoeker is niet ter goeder trouw. Deze vaststelling tast verzoekers algemene geloofwaardigheid aan. Dat hij zijn werkelijke identiteit bekendmaakt, kan dit maar gedeeltelijk rechtzetten, temeer hij verder geen enkel ander document neerlegt dat zijn gezinssituatie, werk en leven in India illustreren. Dat hij thans uitsluitend een paspoort neerlegt wijst op een gebrek aan goede wil om zijn leven en situatie in India te verhelderen ten aanzien van het CGVS.

(ii) Verzoeker maakt pas heel laatstijdig de 'werkelijke' motieven voor zijn asielaanvraag kenbaar, namelijk 10 jaar na de eerste aanvraag. Hij heeft sinds 2005 verschillende verblijfsprocedures opgestart in België. Hij was sinds 2009 zonder wettig verblijf in België. Hij kende de verblijfsprocedures en ook de asielprocedure. Indien hij om een ernstige vrees India verliet in 2004 kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij veel eerder opnieuw asiel zou hebben aangevraagd in België. Dat verzoeker pas, jaren later, asiel aanvraagt op het ogenblik dat hij wordt gerepatrieerd uit Polen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid en de actualiteit van de beweerde vrees.

(iii) Verzoeker diende geen asielaanvraag in Zwitserland hoewel hij hiertoe de kans had. Hij verbleef er immers legaal gedurende enkele maanden. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient, ongeacht een contract met een smokkelaar. Het feit dat verzoeker eerst naar België kwam en daar pas een asielaanvraag indiende, terwijl hij ook elders de mogelijkheid had, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vrees.

(iv) Gevraagd naar de relatie die tot zijn vertrek zou hebben geleid, kon verzoeker hierop geen doorleefd en uitgebreid antwoord geven. Zijn antwoorden waren kort, vaag en hij herhaalde telkens dezelfde algemeenheden. Hij verklaarde bij elke kans seks te hebben gehad met het meisje. Hij zou een relatie van 2 of 3 jaar hebben gehad. Het zou telkens bij haar thuis gebeurd zijn, waar zij woonde met haar vader, haar broers en 3 ooms. Gevraagd om over het meisje te vertellen, kwam hij niet verder dan dat zij 'heel mooi' was (zie gehoorverslag CGVS). Hij weet niets over haar interesses te vertellen, hij weet niet eens haar volledige naam. Zij zou erg van seks hebben gehouden. Hij zou geen toekomstplannen hebben gehad. Indien verzoeker haar familie door en door kende omdat hij werkte voor haar vader, had hij heel wat meer kunnen vertellen over haar bezigheden, persoonlijkheid en interesses. Gewezen op zijn verantwoordelijkheid om het CGVS in te lichten van wat er gebeurde in India, was hij opnieuw erg kort. Hij werd betrap en geslagen, voor een jury gebracht en mocht beschikken. De lokale jury zou zich de dag erna opnieuw beraden maar intussen was verzoeker al gevlucht. Gevraagd hoe hij het zolang geheim hield, en op welke specifieke manier hij zomaar in het huis van zijn werkgever in haar kamer kon verdwijnen, wist verzoeker nauwelijks iets te zeggen over de genomen veiligheidsmaatregelen. Verzoeker beweert dat hij het werkschema van de familieleden goed kende en dat zij hem vertrouwden. Nochtans werd hij toch betrap terwijl zij vroeger dan voorzien terugkwamen van de tempel. Dit alles komt erg ongeloofwaardig en stereotiep over. Deze antwoorden kunnen helemaal niet overtuigen en ondermijnen de geloofwaardigheid ervan op zeer ernstige wijze. Hoe dan ook, dat hij zulke relatie tot 3 jaar vol hield, ondanks de door hem gekende risico's, komt op zich ook al weinig geloofwaardig over. In elk geval kan redelijkerwijze verwacht worden dat iemand die zijn land van oorsprong om die reden zou hebben verlaten, de hele situatie gedetailleerd kan toelichten.

(v) Daarnaast heeft verzoeker nog enkele maanden elders in India gewoond, zonder enige problemen. Hij vreest dat iemand hem zou kunnen ontmoeten en verklikken in het dorp. Gezien het lokale karakter van de aangehaalde vrees, samengenomen met de enorme grootte van steden als Delhi en zeker de afstand naar Calcutta, is dit een volkomen onaannemelijke hypothese die verzoeker geenszins kan onderbouwen. Verzoeker heeft ook niet geprobeerd om de hulp in te schakelen van advocaten of ordehandhavers, tegen de beweerde bedreigingen van de familie van het meisje. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid, evenzeer als de vaststelling dat hij, ondanks de doodsb bedreigingen, nog een paspoort en een visum kon regelen om legaal het land te verlaten. Tenslotte staat hij op geen enkele manier, noch met enig document, noch met enig ander begin van bewijs, de beweerde problemen. Ook blijkt dat verzoekers hele familie steeds in het dorp is blijven wonen, zonder enige repercussie te hebben ondervonden van verzoekers beweerde ontrouw en de schande die ermee gepaard ging voor beide families.

(vi) De door verzoeker aangehaalde medische problematiek is vreemd aan de criteria, vermeld in de

Vluchtelingenconventie, die internationale bescherming biedt aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun religie, ras, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. De documenten die hij neerlegt bevestigen enkel verzoekers identiteit en nationaliteit en staan hogerstaande vaststellingen niet in de weg.

De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het op algemene wijze opwerpen van allerhande theoretische bemerkingen met betrekking tot de bewijslast en het onderzoek van de asielaanvraag. Hij poneert op geheel vrijblijvende wijze dat de aanvraag niet grondig werd onderzocht en het dossier niet volledig is. Op geen enkele wijze concretiseert verzoeker zijn betoog, noch formuleert hij enige daadwerkelijke grief die een invloed kon hebben op de totstandkoming van de bestreden beslissing. De Raad stelt bij lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dan ook vast dat de motieven steun vinden in de stukken van het administratief dossier en overtuigend overkomen. De Raad bevestigt de motieven van de bestreden beslissing en maakt deze tot de zijne. Verzoeker maakt geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT